

Sygn. I C 426/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Jermak
Protokolant:	Agnieszka Sadza

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2015 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamknięty w W.

przeciwko M. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 5 grudnia 2014 roku powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej M. G. kwoty 1279,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a nadto zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. następujące umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych: 1) umowa numer (...) z dnia 5 kwietnia 2012 roku, 2) umowa numer (...) z dnia 17 kwietnia 2012 roku. Za świadczone usługi telekomunikacyjne pozwana zobowiązana była do zapłaty na rzecz (...) sp. z o.o. należności zgodnie z wystawionymi fakturami. W dniu 26 września 2014 roku (...) sp. z o.o. i powód zawarli umowę cesji wierzytelności objętej pozwem. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się: 1) 1086 zł – suma zaległego abonamentu na dzień 4 grudnia 2014 roku, 2) 193,18 zł – kwota skapitalizowanych odsetek wyliczonych od kwoty należności głównej za okres od dnia następującego po dniu wymagalności należności głównej do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, tj. 4 grudzień 2014 roku. Powód wnosi o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 5 grudnia 2014 roku (k. 2 – 10).

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 10 grudnia 2014 roku sygn. VI Nc – e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 11).

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według spisu kosztów złożonego przed zamknięciem rozprawy. Pozwana w uzasadnieniu zaprzeczyła wiarygodności dowodu w postaci umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) z dnia 5 kwietnia

2012 roku. Umowa ta będąca porozumieniem z dnia 6 marca 2013 roku została podpisana w dniu 7 marca 2013 roku w miejscu pracy pozwanej, co skutkowało brakiem możliwości zapoznania się dokładnie z treścią umowy ze względu na pośpiech kuriera. Pozwana została poinformowana podczas odbioru, że nie ma żadnej możliwości otwarcia 2 odrębnych kopert zawierających porozumienia do umów wskazanych w pozwie w celu zapoznania się, która dotyczy usług telefonicznych, a która internetowych. Ponadto pozwana nie została zawiadomiona o cesji wierzytelności, a powód w kontakcie z nią stosował groźby karalne strasząc interwencją policji, sądu czy też aresztem (k. 13 – 19).

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Kielcach (k. 30).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 kwietnia 2012 roku pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) na okres 18 miesięcy. Umowa dotyczyła numeru (...).

dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) z dnia 5 kwietnia 2012 roku k. 72

W dniu 17 kwietnia 2012 roku pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) na okres 24 miesięcy. Umowa dotyczyła numeru (...).

dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) z dnia 17 kwietnia 2012 roku k. 70

W dniu 16 maja 2012 roku pozwana skierowała do (...) sp. z o.o. pismo domagając się natychmiastowego rozwiązania umowy numer (...) i odstąpienia od roszczenia wszelkich opłat.

dowód: nakaz rozwiązania umowy z winy sprzedającego z dnia 16 maja 2012 roku k. 20 – 21

W dniu 26 września 2014 roku pomiędzy (...) sp. z o.o. a powodem została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności.

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 26 września 2014 roku k. 56 – 69

W dniu 12 marca 2013 roku (...) sp. z o.o. wystawił na nazwisko pozwanej fakturę VAT numer (...) opiewającą na kwotę 155,70 zł tytułem opłat abonamentowych za okres od dnia 8 marca 2013 roku do dnia 9 kwietnia 2013 roku za usługi telekomunikacyjne i usługi telekomunikacyjne – Internet dotyczących numerów (...) i (...) z terminem płatności do dnia 26 marca 2013 roku

dowód: faktura VAT numer (...) z dnia 12 marca 2013 roku k. 79 – 80

W dniu 12 maja 2013 roku (...) sp. z o.o. wystawił na nazwisko pozwanej fakturę VAT numer (...) opiewającą na kwotę 90,74 zł tytułem opłat abonamentowych za okres od dnia 10 maja 2013 roku do dnia 9 czerwca 2013 roku za usługi telekomunikacyjne i usługi telekomunikacyjne – Internet dotyczących numerów (...) i (...) z terminem płatności do dnia 27 maja 2013 roku

dowód: faktura VAT numer (...) z dnia 12 maja 2013 roku k. 77 – 78

W dniu 7 sierpnia 2013 roku (...) sp. z o.o. wystawił na nazwisko pozwanej fakturę VAT numer (...) opiewającą na kwotę 572,59 zł tytułem opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy dotyczącej numeru (...) z terminem płatności do dnia 21 sierpnia 2013 roku.

dowód: faktura VAT numer (...) z dnia 7 sierpnia 2013 roku k. 75

W dniu 7 sierpnia 2013 roku (...) sp. z o.o. wystawił na nazwisko pozwanej fakturę VAT numer (...) opiewającą na kwotę 266,51 zł tytułem opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy dotyczącej numeru (...) z terminem płatności do dnia 21 sierpnia 2013 roku.

dowód: faktura VAT numer (...) z dnia 7 sierpnia 2013 roku k. 76

Pismem z dnia 13 października 2014 roku (...) sp. z o.o. poinformował pozwaną, że w wyniku zawarcia w dniu 26 września 2014 roku umowy przelewu wierzytelności, przysługująca (...) sp. z o.o. wierzytelność z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych, wynikająca z należności głównych oraz odsetek ustawowych wyliczonych na dzień 3 września 2014 roku w kwocie 1243,52 zł została przelana na rzecz powoda.

dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 13 października 2014 roku k. 48

Pismem z dnia 28 listopada 2014 roku powód poinformował pozwaną, że jej zadłużenie wynikające z umowy abonenckiej zawartej z (...) sp. z o.o. na podstawie umowy z dnia 26 września 2014 roku zostało przelane na rzecz powoda. Jednocześnie powód wezwał pozwaną do natychmiastowego uregulowania zadłużenia w kwocie 1243,52 zł (należność główna) + 32,87 zł (odsetki na dzień 28 listopada 2014 roku) = 1276,39 zł do dnia 8 grudnia 2014 roku pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

dowód: wezwanie do natychmiastowej zapłaty z dnia 28 listopada 2014 roku k. 46

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zważyć należy, że z treści pozwu wynika, że pozwana zawarła z pierwotnym wierzycielem, tj. (...) sp. z o.o. 2 umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych: 1) numer (...) w dniu 5 kwietnia 2012 roku, 2) numer (...) w dniu 17 kwietnia 2012 roku. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na stwierdzenie, że umowa numer (...) dotyczyła numeru (...), a umowa numer (...).

Jak wynika dalej z uzasadnienia pozwu, za świadczone usługi telekomunikacyjne pozwana zobowiązana była do zapłaty na rzecz pierwotnego wierzyciela należności zgodnie z wystawionymi dokumentami: (...), (...), (...), (...), (...). Pozwana wedle twierdzeń pozwu z w/w zobowiązania się nie wywiązała, dlatego też pierwotny wierzyciel zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności obejmującą m.in. swym zakresem wierzytelności wynikające z w/w dokumentów.

Zważyć jednakże należy, że powyższe dokumenty nie zostały wystawione w oparciu o umowy, których dotyczy żądanie pozwu, tj. (...) i (...).

Rzeczne umowy, co także zostało już wskazane, były powiązane z numerami (...), z kolei w/w dokumenty dotyczyły innych numerów telefonów, tj. (...) i (...).

W obowiązującym w procesie cywilnym kontradiktoryjnym modelu postępowania o rodzaju i zakresie roszczenia decyduje powód, a ciężar udowodnienia twierdzeń spoczywa na tej stronie, która je zgłasza (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 zdanie pierwsze k.p.c.). Sąd z urzędu może wprowadzić dopuścić dowód (art. 232 zdanie drugie k.p.c.), ale powinien czynić to tylko pomocniczo i w sytuacjach wyjątkowych. Z reguły nie ma podstaw do takiego swoistego wyręczenia stron w inicjatywie dowodowej, jeżeli są one reprezentowane przez zawodowych pełnomocników (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2010 roku sygn. akt II CSK 297/10).

Podkreślenia wymaga, że w zasadzie tylko na stronach spoczywa odpowiedzialność za wynik postępowania dowodowego i - w konsekwencji - często wynik całego procesu. Strona nie może liczyć na to, że sąd zainicjuje przeprowadzenie dowodów, które mogłyby służyć poparci jej twierdzeń. Dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony (ani materialnoprawnym, ani procesowym), a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym. Nie istnieje zatem żadna możliwość egzekwowania od strony aktywności w sferze dowodowej; sąd nie może nakazać czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu. Tylko od woli strony zależy, jakie dowody sąd będzie prowadził. Przeciwno stronie natomiast - co wynika z art. 6 k.c. - skierują się ujemne następstwa jej pasywnej postawy; fakty nieudowodnione zostaną pominięte i nie wywołają skutków prawnych z nimi związanych, co ostatecznie może

oznaczać przegranie procesu (zob. Pyziak-Szafnicka Małgorzata (red.), Giesen Beata, Katner Wojciech J., Księżak Paweł, Lewaszkiewicz-Petrykowska Biruta, Majda Rafał, Michniewicz-Broda Ewa, Pajor Tomasz, Promińska Urszula, Robaczyński Wojciech, Serwach Małgorzata, Świdorski Zbigniew, Wojewoda Michał, Kodeks cywilny. Część ogólna. Komentarz., LEX, 2009). Przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach sprawy, z których wywodzi ona korzystne dla siebie skutki, nie jest jej prawem czy obowiązkiem procesowym, lecz ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony, jakim jest wygranie procesu, nakazuje jej podjąć wszelkie możliwe czynności procesowe w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach; strony nie można zmusić do ich podjęcia.

W świetle powyższych rozważań Sąd nie był obowiązany do poszukiwania dowodów z własnej inicjatywy i bazował przy orzekaniu na materiale dowodowym przedstawionym przez strony.

W ocenie tut. Sądu powód nie wykazał, ażeby pierwotnemu wierzycielowi przysługiwała wierzytelność, której ten w rzeczywistości dochodzi w sprawie niniejszej (bazując na przedłożonych do pozwu dokumentach w postaci faktur). Powód nie przedłożył umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych pomiędzy pozwaną a pierwotnym wierzycielem, w oparciu o które powyższe faktury mogłyby zostać wystawione. Umowy bowiem i faktury dotyczą innych numerów telefonów.

Przyjmując natomiast jako punkt odniesienia umowy numer (...) zalegające w aktach sprawy, powód nie wykazał, ażeby w związku z w/w umowami pozwana była obowiązana do uregulowania jakichkolwiek należności. Jak to już zostało powyżej wskazane, wystawione faktury dotyczą innych numerów telefonu niż te, których dotyczyły rzeczony umowy.

W związku z powyższym Sąd powództwo oddalił.

SSR Anna Jermak